

**Երիտասարդ Պատմագետների Ասոցիացիա ԶԿ Edu Armenia
Նախաձեռնություն**

**Ուսուցիչների պետական պարտադիր վերապատրաստման
դասընթաց 2022**

Չետագոտական աշխատանք

**Թեմա՝ Ինչպես «Տեխնոլոգիա» առարկայի դասավանդման
ընթացքում ձևավորել աշակերտների ինքնուրույնության,
նախաձեռնության և ստեղծագործական ունակությունները**

Չետագոտող ուսուցիչ՝ Սեդա Երանոսյան
Մ. Գորգիսյանի անվ. թիվ 158 դպրոց

Բովանդակություն

Ներածություն.....	3
§ 1. Սովորողների մեջ ինքնուրույնության և նախաձեռնության զարգացման ուղիները Տեխնոլոգիայի դասերին	4
§ 2. Սովորողների ստեղծագործական ունակությունների զարգացումը Տեխնոլոգիայի դասերին	9
Եզրակացություններ և առաջարկություններ	14
Օգտագործված գրականության ցանկ	15

Ներածություն

«Տեխնոլոգիա» առարկան համաձայն Հանրակրթության նոր չափորոշչի պատկանում է ԲՏՃՄ ոլորտին, այն նպատակաուղղված է սովորողների մոտ տարրական աշխատանքային հմտությունների ձևավորմանը, գիտության նվաճումների, բնության, մարդու և հասարակության վրա տեխնիկայի ու տեխնոլոգիաների կիրառության հավանական ազդեցության և ձեռնարկատիրության մասին սովորողի գիտելիքների ընդլայնմանը, իր գործունեությունը պլանավորելու և ժամանակն արդյունավետ տնօրինելու կարողությունների ձևավորմանը [1]: Այս նպատակի իրականացման գործում մեծ է սովորողների մոտ ինքնուրույնության, նախաձեռնության և ստեղծարարության զարգացման դերը: Այսօր մանկավարժական խնդիրներից մեկը կրթական գործընթացում այնպիսի մեթոդների ներդրումն է, որոնք օգնում են սովորողներին ոչ միայն ձեռք բերել որոշակի գիտելիքներ, հմտություններ և կարողություններ գործունեության որոշակի ոլորտում, այլև զարգացնել իրենց ստեղծագործական ներուժը, ինչի գործում կարևոր դեր է տրվում տեխնոլոգիայի դասերին:

Փորձը ցույց է տալիս, որ ուսուցչի համար սովորողների ստեղծագործական կարողությունները զարգացնելու խնդիրն ամենաբարդն է և դժվար իրագործելին: Մի կողմից՝ յուրաքանչյուր սովորողի համար անհրաժեշտ է ստեղծել այնպիսի պայմաններ, որոնք թույլ կտան ստեղծագործաբար մոտենալ տարբեր խնդիրների լուծմանը, մյուս կողմից անհրաժեշտ է, որ դա տեղի ունենա դասընթացի ծրագրի շրջանակներում: Այդ իսկ պատճառով ճիշտ ընտրված ուսուցման մեթոդներն օգնում են ուսուցչին որոշել աշակերտներին հնարավորինս ներգրավել ստեղծագործական գործունեության մեջ, ինչը հետաքրքիր է դարձնում ուսուցումը ուսումնական ծրագրի շրջանակներում:

Իմ հետազոտական աշխատանքի նպատակն է հանդիսանում ուսումնասիրել «Տեխնոլոգիա» առարկայի շրջանակներում սովորողների մոտ ինքնուրույնության, նախաձեռնության և ստեղծագործական ունակությունների զարգացման ուղիները, առաջարկել այս խնդրի հնարավոր լուծումներ:

§ 1. Սովորողների մեջ ինքնուրույնության և նախաձեռնության զարգացման ուղիները Տեխնոլոգիայի դասերին

Ինքնուրույնությունն այսօրվա իրականության անբաժանելի պահանջն է, որը ենթադրում է սովորողների մոտ այնպիսի հատկությունների ձևավորումը, ինչպիսիք են նպատակասլացությունը, հայացքների և մտածողության լայնությունը, մտքի և գործողությունների ճկունությունը, ձեռներեցությունն ու քննադատական վերաբերմունքը կյանքում տեղի ունեցող իրավիճակների և երևույթների նկատմամբ: Ինքնուրույն աշխատանքն այն աշխատանքն է, որն իրականացվում է առանց ուսուցչի անուղղակի մասնակցության, բայց նրա ցուցումով՝ հատուկ դրա համար նախատեսված ժամանակում:

Ինքնուրույն աշխատանքը դպրոցականների կրթական գործունեության ակտիվացման միջոց է և պատկանում է դպրոցականների կրթական գործունեության ակտիվացման հանրաճանաչ միջոցներին՝ գիտելիքների և հմտությունների յուրացման գործում: Ցավոք, չկա համակարծիք տեսակետ, թե ինչ է ներառված «ինքնուրույն աշխատանք» հասկացության մեջ, և դա խանգարում է դասավանդման պրակտիկայի զարգացմանը [2]: Եթե ուսուցիչը չգիտի, թե սովորողների որ աշխատանքն ինքնուրույն չի լինի, ապա անհնար է խոսել դպրոցականների ինքնուրույնության զարգացման մասին՝ տեխնոլոգիայի դասերին: Մենք ինքնուրույն աշխատանքը հասկանում ենք որպես դպրոցականների կրթական և աշխատանքային գործունեության կազմակերպման ձև:

Սովորողների ինքնուրույնության զարգացման հիմնական խնդիրն այն է, որ «Տեխնոլոգիա» առարկայի դասընթացի շրջանակներում անհրաժեշտ է դպրոցականների մոտ ձևավորել ինքնուրույն գիտելիքներ ձեռք բերելու, դրանք գնահատելու և գործնականում կիրառելու կարողություն:

Տիրապետել գիտելիքին նշանակում է ոչ միայն հասկանալ և հիշել, այլ նաև կարողանալ կիրառել այն տարբեր խնդիրներ լուծելու համար, կարողանալ գիտելիքներն ու գործունեության ձևը փոխանցել նոր իրավիճակի: Նման արդյունքի

հասնելու հիմնական միջոցը ուսանողի ինքնուրույն աշխատանքն է: Ընդ որում, պետք է նշել, որ հիմնական ուշադրությունը պետք է կենտրոնացնել հիմնարար գիտելիքների ձևավորման վրա, այն հասցնելով վարպետության մակարդակի, իսկ դա հնարավոր է միայն ինքնուրույն աշխատանքի ընթացքում: Սովորողը պետք է կարողանա տարբերել հիմնարար, կամ կարևոր գիտելիքը օժանդակից:

Այսպիսով, դպրոցականների մոտ ինքնուրույն աշխատանքի հմտությունների զարգացման գործընթացում կարելի է առանձնացնել երեք փուլ.

- առանձին անհատական աշխատանքային գործողություններ կատարելու տեխնիկայի մշակում և գրաֆիկական գրագիտության տարրերի յուրացում:
- ցանկացած առաջադրանքի կատարման միասնական մոտեցման ձևավորում և գործողությունների հաջորդականության յուրացում՝ հիմնված վերլուծության և ինքնավերահսկման վրա:
- գիտելիքը նոր իրավիճակ փոխանցելու ունակության ձևավորում՝ վերլուծության, ինքնատիրապետման և պլանավորման հիման վրա:

Ինքնուրույնությունը բնութագրվում է հետևյալ հատկանիշներով.

- գիտելիքի պահանջով,
- ինքնուրույն մտածելու (դատելու) կարողությամբ,
- նոր իրավիճակներում կողմնորոշվելու ունակությամբ,
- նոր խնդիրն իր սեփական մոտեցումը գտնելու ձգտումով,
- գիտելիքի նկատմամբ քննադատական մոտեցմամբ,
- իր սեփական՝ մյուսներից անկախ տեսակետն արտահայտելու ցանկությամբ:

Տեխնոլոգիա առարկայի դասերի 70-80%-ը հատկացվում է գործնական աշխատանքներին: Այսպիսով, տեխնոլոգիայի դասերին կատարելով գործնական հանձնարարություններ սովորողների մոտ ձևավորվում են ստեղծագործական գործունեության հմտություններ:

Ինքնուրույն աշխատանքը պետք է լինի նպատակային: Դրա համար հարկավոր է աշխատանքի նպատակի հստակ ձևակերպում: Ուսուցչի խնդիրն է գտնել առաջադրանքի այնպիսի ձևակերպում, որը սովորողների մոտ կառաջացնի հետաքրքրություն աշխատանքի նկատմամբ և այն հնարավորինս լավ կատարելու ցանկություն: Սովորողները պետք է հստակ իմանան, թե որն է առաջադրանքը և ինչպես է այն ստուգվելու: Սա սովորողների աշխատանքին տալիս է

բովանդակալից, նպատակային բնույթ և նպաստում դրա առավել հաջող իրականացմանը:

Այս պահանջի թերագնահատումը հանգեցնում է նրան, որ սովորողները, չհասկանալով աշխատանքի նպատակը, չեն անում այն, ինչ անհրաժեշտ է, կամ ստիպված են լինում բազմիցս դիմել ուսուցչին պարզաբանումների համար դրա իրականացման գործընթացում: Այս ամենը հանգեցնում է ժամանակի ոչ արդյունավետ կազմակերպմանը և աշխատանքում սովորողի ինքնուրույնության նվազմանը:

Միաժամանակ հարկավոր է, որ ուսուցչի տված հանձնարարությունները մատչելի լինեն աշակերտներին ինքնուրույն կատարելու համար, իսկ նրանց գիտելիքները բավարարեն պահանջներին:

Սկզբում հարկավոր է սովորողների մոտ ձևավորել ինքնուրույն աշխատանքի ամենապարզ հմտությունները (Եսփիզների և գծագրերի կատարում, պարզ փոփոխություններ, պարզ խնդիրների լուծում և այլն): Այս դեպքում սովորողների կողմից առաջադրանքների կատարմանը պետք է նախորդի ուսուցչի կողմից աշխատանքի ակնառու ցուցադրությունը՝ ուղեկցվող հստակ բացատրություններով, տարբեր դիդակտիկ նյութերի օգնությամբ և գրատախտակին արվող նշումներով:

Ուսուցչի կողմից աշխատանքի մեթոդները ցուցադրելուց հետո սովորողների կատարած ինքնուրույն աշխատանքը կրում է կրկնօրինակման բնույթ: Այն չի զարգացնում ան ինքնուրույնությունը բառի բուն իմաստով, բայց մեծ նշանակություն ունի ավելի բարդ հմտությունների և կարողությունների ձևավորման, ինքնուրույնության ավելի բարձր ձևի համար, որտեղ սովորողները կարող են մշակել և կիրառել իրենց սեփական մեթոդները առաջադրված խնդիրների լուծման համար (օրինակ՝ մշակել տեխնոլոգիական քարտ, գծել Եսփիզ և այլն):

Տեխնոլոգիայի դասերին ինքնուրույն աշխատանք կազմակերպելու համար հարկավոր է.

1. Առաջարկել այնպիսի առաջադրանքներ, որոնց իրականացումը թույլ չի տալիս գործողություններ ըստ պատրաստի բաղադրատոմսերի և շաբլոնի, այլ պահանջում է գիտելիքների կիրառում նոր իրավիճակում: Միայն այս դեպքում է ինքնուրույն աշխատանքը նպաստում սովորողների նախաձեռնողականության և ճանաչողական կարողությունների ձևավորմանը:

2. Հարկավոր է հաշվի առնել, որ տարբեր սովորողներին անհրաժեշտ է տարբեր ժամանակ՝ գիտելիքներ, հմտություններ և կարողություններ ձեռք բերելու համար: Դա կարելի է անել սովորողների նկատմամբ տարբերակված մոտեցման միջոցով:

3. Ինքնուրույն աշխատանքի համար առաջարկվող առաջադրանքները պետք է սովորողների մոտ հետաքրքրություն առաջացնեն: Դա տեղի կունենա այն դեպքում, երբ կլինի առաջադրված առաջադրանքների մեջ նորություն, դրանց բովանդակության անսովորություն: Սովորողները միշտ մեծ հետաքրքրություն են ցուցաբերում ինքնուրույն աշխատանքի նկատմամբ, որի ընթացքում ուսումնասիրում են առարկաներ և երևույթներ:

4. Երբ սովորողները կատարում են ցանկացած տեսակի ինքնուրույն աշխատանք, առաջատար դերը պետք է պատկանի ուսուցչին: Ուսուցիչը որոշում է յուրաքանչյուր ինքնուրույն աշխատանքի նպատակը, բովանդակությունը, ծավալը, տեղը դասում, սովորեցնում է դրա տարբեր տեսակները, ինչպես նաև ինքնատիրապետման եղանակը, իրականացնում որակի վերահսկողություն: Ուսուցիչը ուսումնասիրում է սովորողների անհատական առանձնահատկությունները և հաշվի է առնում դրանք ինքնուրույն աշխատանք կազմակերպելիս:

Ես դասավանդում եմ “Տեխնոլոգիա” առարկան տարրական դասարաններում՝ 1-4: Երկար տարիների իմ դասավորման փորձից ելնելով կարող եմ նշել, որ երեխաների մոտ ստեղծագործական ունակությունների զարգացմանը մեծապես նպաստում է ուսուցչի կողմից անհատական մոտեցումը: Ես յուրաքանչյուր տարի տերեվերջին՝ մայիսի 28-ին կազմակերպում եմ աշակերտների ստեղծած աշխատանքների ցուցահանդես: Տարվա ընթացքում տարբեր աշխատանքներ են կատարում, որոնք պահանջում են ինքնուրույն մտածողություն, ստեղծագործ միտք: Ներկայացնեմ մի քանի նկարներ իմ աշակերտների կատարած աշխատանքներից (նկար 1):

§ 2. Սովորողների ստեղծագործական ունակությունների զարգացումը Տեխնոլոգիայի դասերին

Ինչպես հայտնի է, ստեղծարարությունը մարդկային գործունեություն է, որն ուղղված է գիտության, արվեստի, տեխնոլոգիայի և արտադրության ոլորտում ինչ-որ նոր, օրիգինալ արտադրանքի ստեղծմանը: Ստեղծագործական գործընթացն անկանխատեսելի է, բայց դրան նախորդում է փորձի, գիտելիքի, հմտությունների և կարողությունների երկար կուտակումը:

Ժամանակակից պայմաններում ուսուցչի աշխատանքի արդյունավետությունը նաև որոշվում է նրանով, թե որքանով է իր ուսումնադաստիարակչական գործընթացն ապահովում աշակերտների մոտ ստեղծագործական ընդունակությունների զարգացմանը: Դա պայմանավորված է նրանով, որ 21-րդ դարի հմտություններից շատերը հիմնված են սովորողների ստեղծագործական ունակությունների վրա: Դրանք սովորողների մոտ կարող են ձևավորել մի շարք գործոնների ազդեցության տակ: Փորձը ցույց է տալիս, որ դրան մեծապես նպաստում է ուսուցման գործընթացում ուսուցչի ճիշտ մոտեցումը և նրա կողմից աշակերտների համար ճիշտ առաջադրանքներ կազմելը:

Առանձնապես կարևոր է «Տեխնոլոգիա» առարկայի դերն այդ հարցում, քանի որ այն ձևավորում է աշխատանքային հմտություններ և անմիջականորեն կապված է ստեղծարարության հետ: Ստեղծագործական պոտենցիալի զարգացման համար հարկավոր է աշակերտներին հավատ ներշնչել սեփական ուժերի նկատմամբ, որպեսզի նրանք վստահ լինեն, որ ունակ են լուծելու ստեղծագործական խնդիրներ: Ինքնավստահությունը և սեփական ուժերի նկատմամբ հավատը զգալիորեն խթանում է սովորողների մոտիվացիան՝ կատարելու ստեղծագործական առաջադրանքներ:

Իմ մանկավարժական գործունեության ընթացքում ես փորձում եմ խթանել իմ աշակերտների ստեղծագործական ունակությունները՝ կիրառելով նախագծերի մեթոդը:

Նախագծերի մեթոդ ասելով հասկանում են սովորողների ճանաչողական և աշխատանքային գործունեությունը կազմակերպելու միջոց՝ իրական օբյեկտի (աշխատանքի արտադրանքի) նախագծման, ստեղծման և պատրաստման հետ կապված խնդիրները լուծելու համար: Նախագծերի մեթոդը սկզբունքորեն նոր չէ համաաշխարհային մանկավարժության մեջ: Այն առաջացել է անցյալ դարի սկզբին ԱՄՆ-ում: Այն անվանում էին նաև խնդիրների մեթոդ, և կապված էր հումանիտար ուղղության գաղափարների հետ՝ փիլիսոփայության և կրթություն, որը մշակվել է ամերիկացի փիլիսոփա և ուսուցիչ Ջ.Դյուլիի, ինչպես նաև նրա աշակերտի՝ Ու.Խ Կիլպատրիկի կողմից []: Նախագծերի մեթոդը կենտրոնացած է սովորողների ինքնուրույն գործունեության վրա: «Տեխնոլոգիա» առարկայի շրջանակներում նախագծային մեթոդը բարդ գործընթաց է, որը ձևավորում է դպրոցականների ընդհանուր կրթական հմտությունները, տեխնոլոգիական գրագիտության հիմունքները, աշխատանքային մշակույթը և հիմնված է նրանց համար նյութերի, էներգիայի, տեղեկատվության և տեխնոլոգիաների փոխակերպման մեթոդների յուրացման վրա: Այլ կերպ ասած, նախագծային մեթոդը ուսուցման միջոց է, որը, ըստ Ջ. Դյուլիի, կարելի է բնութագրել, ինչպես «սովորել անելով», երբ սովորողն առավել անմիջականորեն ներգրավված է ակտիվ ճանաչողական գործընթացում՝

- ինքնուրույն առաջադրում է ուսումնական խնդիր, հավաքում է անհրաժեշտ տեղեկատվություն.
- պլանավորում է խնդրի լուծման տարբերակներ.
- եզրակացություններ է անում;
- վերլուծում է իր գործունեությունը, ձևավորելով նոր գիտելիքներ և ձեռք բերելով նոր կրթական և կենսափորձ:

Նախագծերի մեթոդն այն միջոցն է, որը թույլ է տալիս հեռանալ դասավանդման մեջ ավանդապաշտությունից, ինչի համար բնորոշ է սովորողի պասիվությունը և ուսուցչի ցանկությունը «լցունելու» իր աշակերտի ողղելը պատրաստի գիտելիքների ստանդարտ փաթեթով: Նախագծերի մեթոդը դիդակտիկ գործիք է, որը ստեղծում է յուրօրինակ նախադրյալներ նորը ըմբռնելու աշակերտի նպատակասլացության և

ինքնուրույնության զարգացման համար, խթանելով նրա բնական հետաքրքրասիրությունն ու փափագը դեպի անհայտը:

Ես կարծում եմ, որ սովորողների ստեղծագործական կարողությունները «Տեխնոլոգիա» առարկայի դասերին կարելի է զարգացնել հետևյալ միջոցառումներով.

- Սովորողներին առաջարկել խնդրի լուծման համար օգտագործել տարբեր ինֆորմացիոն աղբյուրներ, այդ թվում՝ թվային,.
- Դասերի ընթացքում տալ ստեղծագործական բնույթի փոքր առաջադրանքներ.
- Սովորողներին դրդել խնդրի ինքնուրույն որոնման և լուծման.
- Սովորողների համար ստեղծել պրոբլեմային իրավիճակներ, որպեսզի նրանք հետաքրքրված լինեն ստեղծագործական և ոչ ստանդարտ լուծումների որոնմամբ,
- Հարկավոր է աշակերտներին սովորեցնել լինել հոգատար ընկերների նկատմամբ, կարգապահ և մաքուր պահել աշխատանքային տարածքը:

Սովորողների ստեղծագործական աշխատանքները անհատական են, դրանցից յուրաքանչյուրը ցույց է տալիս երեխայի բնավորությունը, նրա վերաբերմունքը աշխարհի նկատմամբ: Յուրաքանչյուր երեխայի համար կարևոր է անհատական մոտեցումը, որպեսզի նա պարզապես սովորի և նորմալ զարգանա: Երեխայի անհատականության բացահայտումը նպաստավոր պայմաններ է ստեղծում տաղանդի ձևավորման համար:

Ներկայումս հասարակության մեջ ձևավորվել է կրթության հիմնական նպատակի նոր պատկերացում: Ուսուցիչը, առաջին հերթին, պետք է հոգա աշակերտի ինքնազարգացման կարողությունների ձևավորման մասին, որը կապահովի անհատի ինտեգրումը ազգային և համաշխարհային մշակույթին, իսկ ուսուցման հիմնական նպատակներն են՝

ա) գործունեության ուսուցում՝ նպատակներ դնելու, իրենց գործունեությունը կազմակերպելու, աշխատանքի արդյունքները գնահատելու ունակություն.

բ) անձնական հատկությունների ձևավորում՝ միտք, կամք, զգացմունքներ և հույզեր, ստեղծագործական ունակություններ, գործունեության ճանաչողական դրդապատճառներ.

գ) աշխարհի պատկերի ձևավորում.

Ուստի իմ աշխատանքում ես հենվում եմ ժամանակակից կրթական խնդիրների հիմնական սկզբունքների վրա՝ հաշվի առնելով ապագայի պահանջները.

1. Գործունեության սկզբունքը ներառում է երեխային կրթական և ճանաչողական գործունեության մեջ: Ինքնակրթությունը կոչվում է գործունեության մոտեցում:

2. Աշխարհի ամբողջական հայացքի սկզբունքը գործունեության մոտեցման մեջ սերտորեն կապված է գիտական բնույթի դիդակտիկ սկզբունքի հետ, բայց ավելի խորը ավանդական համակարգի հետ կապված: Այստեղ խոսքը գնում է սովորողների անձնական վերաբերմունքի մասին ձեռք բերված գիտելիքների և դրանք գործնական գործունեության մեջ կիրառելու ունակության մասին:

3. Շարունակականության սկզբունքը նշանակում է շարունակականություն կրթության բոլոր մակարդակների միջև մեթոդաբանության, բովանդակության և մեթոդաբանության մակարդակով:

4. Մինիմալ և սկզբունքը հետևյալն է՝ ես սովորողին առաջարկում եմ կրթության բովանդակությունը առավելագույն մակարդակով, և սովորողը պարտավոր է սովորել այս բովանդակությունը նվազագույն մակարդակով:

5. Հոգեբանական հարմարավետության սկզբունքը ենթադրում է, հնարավորության դեպքում, վերացնել ուսումնական գործընթացի բոլոր սթրես առաջացնող գործոնները, դասարանում և դասում այնպիսի մթնոլորտի ստեղծում, որը շրթայագերծում է ուսանողներին և որտեղ նրանք իրենց զգում են «ինչպես տանը»: . Աշակերտները չպետք է վախենան ուսուցչից, չպետք է ճնշեն երեխայի անհատականությունը:

6. Փոփոխականության սկզբունքը ենթադրում է երեխաների տարատեսակ մտածողության զարգացում, այսինքն՝ խնդրի լուծման տարբեր տարբերակների հնարավորության ըմբռնում և տարբերակների համակարգված թվարկում

իրականացնելու կարողություն: Այս սկզբունքը վերացնում է սխալի վախը, սովորեցնում է ձախողումը ընկալել ոչ թե որպես ողբերգություն, այլ որպես դրա ուղղման ազդանշան:

7. Ստեղծագործության (ստեղծագործականության) սկզբունքը ենթադրում է աշակերտի ուսումնական գործունեության մեջ ստեղծագործական գործունեության առավելագույն կենտրոնացում, ստեղծագործական գործունեության սեփական փորձի ձեռքբերում:

Եզրակացություններ և առաջարկություններ

Կատարելով այս հետազոտական աշխատանքը կարելի է հանգել հետևյալ եզրակացություններին.

1. Դասավանդման գործընթացը չի կարող բոլոր աշակերտների համար միատեսակ լինել, անհրաժեշտ է յուրաքանչյուրին ցուցաբերել անհատական մոտեցում՝ կախված իր հնարավորություններից:
2. “Տեխնոլոգիա” առարկան լայն հնարավորություններ է ընձեռնում խթանելու սովորողների ինքնուրույնությունն ու ստեղծագործական ունակությունները: Դրան նպաստում են տեխնոլոգիայի գործնական պարապմունքները:
3. Դասավանդման ընթացքում հարկավոր է անընդհատ խրախուսել աշակերտի նույնիսկ ամենափոքր ձեռքբերումը: Դա կոգնորի նրան և խթան կհանդիսանա նոր ստեղծագործական աշխատանքների համար:
4. Աշակերտների մոտ ստեղծագործական ունակությունների, ինքնուրույնության և նախաձեռնության զարգացմանը կարելի է հասնել “Տեխնոլոգիա” առարկայի շրջանակներում դիզայներական և ստեղծագործական նախագծերի օգնությամբ: Տարեվերջին կազմակերպելով աշակերտների ստեղծագործական աշխատանքների ցուցահանդեսները՝ կհասնենք նրան, որ սովորողների մոտ կբարձրանա ինքնագնահատականը, վստահությունը սեփական ուժերի նկատմամբ:

Օգտագործված գրականության ցանկ

1. Шурыгина Л. Г. Организация самостоятельной работы учащихся на уроках технологии.
2. <https://cyberleninka.ru/article/n/razvitie-tvorcheskih-sposobnostey-uchaschihsya-na-urokah-tehnologii-1/pdf>
3. <https://gigabaza.ru/doc/63872-pall.html>
4. <https://elar.urfu.ru/bitstream/10995/19196/1/iurp-2009-68-05.pdf>
5. http://s579.ru/materials/kollegiy/Pahomova/tvorch_sposobnosty.pdf
6. <https://scienceforum.ru/2016/article/2016028522>